

षोडश च मे विंशतिश्च मे विंशतिश्च मे चतुर्विंशतिश्च मे चतुर्विं-
शतिश्च मेऽष्टाविंशतिश्च मेऽष्टाविंशतिश्च मे द्वात्रिंशच्च मे द्वात्रिंशच्च
मे षट्त्रिंशच्च मे षट्त्रिंशच्च मे चत्वारिंशच्च मे चत्वारिंशच्च मे चतुश्च-
त्वारिंशच्च मे चतुश्चत्वारिंशच्च मेऽष्टाचत्वारिंशच्च मे यज्ञेन कल्पन्ताम्
॥ २५ ॥

एककण्डिकाया (18.) युग्मस्तोमान्जुहोति अथ युग्मतो जुहोति चतस्रश्च मऽइ-
ति [१.३.३.४.] प्रथमं चतस्र इत्येतां सख्यामादाय चतुरुत्तरत्वेन स्थितान्युग्मा-
न्स्तोमानष्टाचत्वारिंशत्पर्यन्तान्जुहुयादित्यर्थः । तत्फलं स्वर्गप्राप्तिः एतद्वै इन्दा-
स्यब्रुवन्यातयामा वाऽअयुज स्तोमा युग्मभिर्वयं स्तोमैः स्वर्गं लोकमयामेति त-
थैतद्यजमानो युग्मभि स्तोमैः स्वर्गं लोकमेतीति [१.३.३.५.] श्रुतेः । पूर्व-पूर्व-
मुत्तरेण सम्बध्नाति वृक्षारोहणवत् तथा च श्रुतिः [१.३.३.६.] पूर्व-पूर्वमुत्तरे-
णोत्तरेण (19.) संयुनक्ति यथा वृक्षं रोहन्नुत्तरामुत्तरां शाखां समालम्भा रो-
हेत्तादृक्तादिति (20.) । अत्रोक्ता संख्या संख्येयनिष्ठा । एते यज्ञेन कल्पन्ताम् ॥ २५ ॥

अविंश्च मे अवी च मे दित्यवाह् मे दित्यौही च मे पञ्चाविंश्च मे पञ्चा-
वी च मे त्रिवत्सश्च मे त्रिवत्सा च मे तुर्यवाह् मे तुर्यौही च मे यज्ञेन
कल्पन्ताम् ॥ २६ ॥

कण्डिकाद्वयं वयोहोमे विनियुक्तम् । तथा च श्रुतिः [१.३.३.७.] अथ वया-
सि जुहोति अविंश्च मऽइति पशवो वै वयासि पशुभिरेवैनमेतदन्नेन प्रीणात्य-
थो पशुभिरेवैनमेतदन्नेनाभिषिञ्चतीति । अविः षण्मासात्मकः कालः त्रयोऽवयो
यस्य स अविः सार्धसंवत्सरो वृषः तादृशी गौस्त्रयी । द्विसंवत्सरो वृषो दित्य-
वाह् तादृशी गौर्दित्यौही । पञ्चावयो यस्य स पञ्चाविः सार्धद्विसंवत्सरो वृषः
तादृशी गौः पञ्चावी । वत्सो वत्सरः त्रयो वत्सा यस्य स त्रिवत्सः त्रिवर्षो वृषः
तादृशी गौस्त्रिवत्सा । तुर्यं वर्षं वहतीति तुर्यवाह् सार्धत्रिवर्षो वृषः तादृशी
गौस्तुर्यौही । एते यज्ञेन कल्पन्ताम् ॥ २६ ॥